

Od našich hochů

VE SVobodNÉ PRAZE.

Dne 4. února 1919. Chtěl jsem redakci "Pokroku" ...

Pa dlouhých přípravách jsme vyjeli z Cognacu, vybaveni jak náleží, v sobotu, dne 4. ledna, o 5. hodině večer. Vyjeli jsme rádi vzhdyt byla cesta k domovu. Každý u naší roty měl v pušce zadrženy běloberýny praporek ...

Nasedli jsme do vozů a za volání "Šťastnou cestu!" a "Na shledanou!" jsme vyjeli.

Seděl jsem ve kupé II. třídy. Bylo nás tam sedm. Připravovali jsme se k několika dennímu pohybu ve voze, začínali jsme se. Asi za hodinu jsme projeli Jarmacem, kdež stojí část 24. pluku. Hoši stáli snad do jednoho na nádraží, když jsme projížděli městem. Za noci jsme jeli městy Angoulême, Limoges a ráno jsme byli v Chateauroux. Ve Vierzon jsme stáli delší dobu. Zaskočili jsme na nádraží, kdež byla americká chata Červeného kříže. Koupi jsme si tam bílou kávu a noviny, dále pak řadu pohledů. Pršelo, tak jako pršelo před odjezdem z Cognacu. Za nedlouho se nám objevily baráky amerického tábora. Nepřehledná záplava staven, vlněna ruče. Američtí hoši se navzájem zdravili s našimi. Jisti že v táboře dlelo dosti Čechů křefi, když byli věděli, že jedeme, byli by do jednoho přišli na drahu. Záhy jsme projeli městem Bourges. Jeli jsme pomalu a v noci jsme vůbec stáli. Ráno jsme byli v Nevers. V pondělí byly krásné počasí. Projeli jsme městem Moulins, Vichy a jindy. Před polednem uzeili jsme rozkošnou krajinu, začínaly vrchy. Pomalu se vlak bral ku předu. Mnoho bratřů vyskákalo z vozů a volně šli po tráti.

Pojednou jsem se zarazil. "Zbraslav!" zvolám a táhl jsem br. Hudečka k oknu. "Zbraslav", ano, tak jako ji vidíme od Radotína, tak se nám zjevily zbraslavské vrchy s kostelem sv. Havla. Sotva jsme zastavili, přiběhl bratr poručík Makovička a volal: "Viděl's Zbraslav, teď už jsme v Radotíně!" Podoba byla skutečně obdivuhodná. Škoda, že jsem si opomenul zaznamenati jméno stánie.

Krajina stávala se pak stále zajímavější a malebnější. Horské vesnice a města, plna průmyslu, jsou velmi pěkně uspořádána. Večer jsme doješli do Lyonu. Škoda, že jsme doješli až za tmy. Přišli jsme tak o nádherný pohled. Tak jako v několika jiných městech, i zde jsme dostali černou kávu od Červeného kříže.

Ráno jsme byli již v Alpách. Stáli jsme v St. Jean de Maurienne, kdež jsme zůstali až do odpoledne. Vlak byl totiž rozdělen na dvě části, poněvadž velikým tunelem do Mt. Cenis může jít vlak nanejvýše o 40 vozech. V St. Jean jsme již etili zimu. Na vrcholech hor leželi snh. Město ležilo v údolí a je dosti velké. V továrně, která ležela při dráze, pracovali němečtí zajatci. Odpoledne konečně nás volal trubač k nástupu. Neudělo se to hládek. Vůz, v němž složený byly zásoby, byl porouchán a zavlečen na hočí koleje, aniž by bylo veliteli v laku ného o tom sděleno. Br. Makovička, majitel službu, žádal, aby vůz byl přepjat, ale s přednostem nemohl nic svěsti. Vlak se již byl bal. Poruč. Makovička tesil revolver a tak přimůtl přednostu, aby vlak zastavil a záležitost aby byla nějak vyřízena. Konečně stali v vozu dva naši vojáci a už se dali na cestu.

V Modane jsme stáli zase. Město leželo před námi tunelem dlouhým 15 km. Vánoce samy snh. Nad městem jest zbudována veliká tvrz na významném vrchu. Sotva že jsme vyjeli do tunelu, museli jsme zastavit. Vlak se rozštěl. Trvalo asi půl hodiny, nežli jsme jeli dále. Tunelem táhly vlaky lokomotivy inané elektrickým proudem. Ráno jsme zastavili v Musocco, nedaleko Milana, jenž jsme se vyhnuli. Na nádraží nás pohostily dámy Červeného kříže italského. Takové pozornosti jsme se ve Francii nedočkali na žádném nádraží. Překrásného pohledu jsme se dočkali odpole dne jízdu kolem nádherného jezera gardského. Pak jsme jeli Veronu, kol jejíž hradeb padla nejedna hlava českého člověka za věšt šest a slávu Rakouska. Z dálky se nám jevílo Solferino s velikým pomníkem, postaveným na paměť vítězství. Večer jsme jeli dále a ráno jsme již vstávali v Padově.

Na nádraží stál také vlak Červeného kříže z Prahy, vyslaný pomocně a raněno do Itálie jiný jel do Francie. Oba jsou dnes již zase v Praze. Bolala mne hlava a proto jsem požádal poručíka br. Nováka, a bych mohl jít na místo, kam nás určili. Dojel jsem velmi chorý a musel jsem ulehnouti. Naše rota byla ubytována v Solboro, několik kilometrů od Padovy. Hoši došli až k večeru. Také první část praporu, která jela před námi o několik hodin ze St. Jean, před tunelem, konečně doješla. Přejela Padovu a proto jsme byli dříve doma my. Druhý den jsem navštívil Padovu. Zajímavé, že jsem tam našel českého fotografa. Pospěšila Padovu jsem navštívil několikrát. Je to starostaré město, plné vzácných památek. V univerzitním nádvoří jsem našel na stěně náh, mezi orby studentů, také erb s nápisem Johannes Cruz, Schillachensis, Moraviss, a druhý pak Adamus Carolus de Barone de Lippa, Bohemiac. Kdyžbych byl měl více času a mohl shlednouti všechny erby, jisté bych byl našel i řadu jiných. V Padově jsme zůstali čtyři dny.

Ku Praze jsme vyjeli v úterý časně ráno. Noc z pondělí jsme již trávil ve vlaku. Naše kam celá i se svými příslušníky byla tentokráte v nákladním voze. Jeli jsme jen malý kousek cesty od Benátek. Škoda, že po celou dobu našeho pobytu v Padově, vlastně ve vesnici Solboro, nemohli jsme si tam zajet. Služi podotknouti, že vojenské automobily nám dopravily všechna zavazadla, střelné voze, potraviny i krmění do Solboro a zase zpět k vlaku. Dopoledne jsme minulí Trevisu. Pak jsme již viděli škody, natropené rakouskými děly. Nejništivější bylo při přejezdu mostu přes řeku Piave. Vše roztrískáno jedním rakouským, jednak Italy. Strášílý pohled. Večer jsme doješli do Udine. Ráno jsme zastavili v Pontafel, okopovaném Italy. Tu již jsme viděli německé nápisy rakouské. Jízda Alpani byla báječná. Jakmile se rozedlnu, sedl jsem na vůz s kuchyní, byl otevřený a proto jsem měl krásný rozhled. O poledních jsme zastavili v Tarvisu, kdež rovněž se usadili Italové. Večer jsme doješli do Beláku. Tábla nás lokomotiva, zrobená v česko-moravské strojírně Karlínské. Ráno jsme zastavili až v Selztalu. Vánoce, kdekoliv jsme se v rakouských zemích alpských zastavili, přicházely ku vlakům dleto a úpěnlivě prosily o kousek chleba. Smutný to byl obraz. Hrdé plemeno německé se utíká k odkopávání u Čechu o pomoc. Ty děti uznapomenou jisté nikdy na krajce chleba, který jsme jim podávali. Za večera jsme doješli do Steyeru. Tu již nebylo po sněhu ani památky. V noci jsme překročili hranice a byli jsme doma — na avobodné půdě.

Asi po druhé hodině noci nás zbodila hudba. Vířili nás pochodem z "Prodané" v Budějovicích. Teď doma, opravdu doma, mezi svými. Rozkaz zněl: Překládat a ráno v 8 hodin do Prahy! — Kdo popíže naši radost. Velitel roty br. poručík Novák přišel a táhla rádi ruku, pravil

"Vítám Tě srdečně doma z Ameriky!" — I já jsem jej vřel.

Už jsme nespali. Ráno — jsme vyjeli.

Všechno to bylo nějak jiné, nežli v Americe, ve Francii, v Itálii, Korutanech, Štýrsku, Rakousku. Vesnice i města tak uspořádána, samé pole, pěkně vzdělané. Lid se na nás nevrátil, každý se usmíval, kýval nám rukou. Cesta nějak volně ubíhala. V Táboře se nám zavařilo kolo, znova jsme museli překládat. Potom našlo sněžít. Stanice měla stání. V Beněcku k nám naskákalo asi dva tuety studentů, "ubychom je vsazli sebou do Čerčan. Kdo by jim to mohl odepřít?" Ptali jsme se jednoho: "Nu, jak se vám-to nyní líbí?" "Dobře, alespoň nás nemusí teď ve škole tak obelhávat!" — Vše hodná přemýšlení. Konečně — Řífany, Uřifněves, Hostivař, Strašnice, Praha — ta svobodná Praha. Na nádraží nás uvítaly dvě hmlby, dr. Schueiner a jiní ještě. Měli jste viděti davy lidí. Naučili se nás míti rádi. Říkají nám tu legiionáři. Došli jsme do zeměbroneckých kasáren na Pohořelci. Pěkná té procházka v plněm výzbroji. Večer jsme se již rozprehli, každý ke svým. Doješli jsme. Úkoly nás čekají — Váš — E. TUMA.

Na pobyt v krásné Praze nikdy nezapomene.

Známi manželé p. Frank Bartošovi, čís. 2323 jízni ul. ulice, Omaha, opět propůjčili nám k otištění dopisy, jež právě v minulých dnech obdrželi od svého syna — poddůstojníka při námořním odboru Strýce Sama, jenž se přítomně nalézá se zvláštní vyšetřující vojenskou komisí na cestách pr Evropy. Zneužil svého dopisu je následovně:

Viedeň, Rakousko, 8. února 1919. Draží rodiče! Nuže, konečně jsme se dostali do té Viedeň, o čemž jsem vám částečně již v předešlém mém, svého dopisu zpráva podal. Z Paříže jsme vyjeli dne 2. února a v vlaku jsme byli čtyři dui. Jel jsme přes Francii, Itálii a Rakousko. V Itálii jsme jeli na Milan, Veronu, Treute, dále do Innspruku, Vörgl, St. Johann, Salzburg, Linz, St. Polten a konečně do Viedeň. Po celé cestě skýtal se nám množství krásných pohledů na rozkošné krajiny. Téměř všude bylo zřítí vysoké hory, jejich temna jsou vesměs sněhem pokryta. Jeli jsme přes Alpy, kde byla číselná zima, zvláště když jedné noci jsme ve vlaku neměli žádné toplo. Ve vlaku jsem se sešel s panem Kalinou, kazatelem v českém evangelickém kostele v South Omaha, jenž zná hodně tamních občanů, které i já znám — jako pp. Bureše, Charvata atd. Pan Kalina, jak jsem vyzkoušel, přináleží nyní k Y. M. C. A. a nalézá se na cestě do Prahy, kde Y. M. C. A. též svoji působnost zabývá. Ve Viedeň máme úřadovnu v bývalém americkém konsulátě. Večera jsem se na nádraží sešel s několika českými hochy a tak jsem si s nimi trochu pohovořil; myslím, že mně to šlo dosti dobře. Vůbec zde se mluví vskle dosti česky a na vlacích jsou nápisy v české i německé řeči. — Jak jsem již dříve psal, rád bych se též podíval do Prahy, nebo jak mně někteří vojínové, kteří tam byli, vyprávěli, májl tam všeho dosti — potravín, uhlí atd. Za to zde toho mnoho nemají. Zde na jednu osobu připadá 1/2 chleba denně a 7 liber uhlí týdně. — Cestou sem viděti jsme, kde se odehrávaly všechny zvířivé bitvy a místy lze viděti ještě trenče a jiné stopy, navedující, že tam zuřily kruté boje. Mezi jiným viděti jsme též, kde měli Italové ubytováni rakouské zajatce v ohraďkách obelhaných ostnatým drátem. Veškerá okolní města jevíla známky zhubných úživé bombardování — místy bylo vše rozbité a skýtalo to pohled přímo příšerný, neboť někde pouze hromady cihel a kamení a podobné trosky označovaly místa, kde se dřívě bnyly krásné stavby. Lid v krajínách, kudy jsme jeli, vyhlíží vyhublý a jest patrný, že tam panuje bída a nouze. Po svém přjezdu do Viedeň byli jsme oby

vaní v hotelu "Kaiserin Elisabeth". Je to vsakto krásný hotel, máme pěkné pokoje a jídla též dosti. — Rakouský lid, zdá se, že si nás americké vojny dosti náležitou netivostí prohláší a z respektu, když nás potkají, pokorně smekají. Je to asi poprvé, co včle Američané spatřili pohromadě. Dnes jsme zde krádeři po ulici a tu nás též vsazli při děláni pohyblivých obrázků. Tak tedy dejte pozor, možná dost, že i mne budete viděti na obrázcích z Viedeň. Nyní ale již musím dopis ukončit, neboť přjdu k večeru.

Druhý dopis jest již datován — V Praze, 21. února 1919.

Několika řádky chci dáti vědět, že jsem se do Prahy dostal dobře ve středu, 19. února, v 9 hodin ráno. Praha se mně velice líbí a až se vrátím do Viedeň, tak požádám svého dštvojníka — budeli možno — aby mne přivedl do Prahy. Zde v Praze uvítale vskle vyvýšeny společně podobizny našeho presidenta Wilsona a p. Masaryka a jednohlasně se zde vypráví o tom, jak Amerika české zemi vypomohla. Mnozí zde nevědí, jaká jest to uniforma, jež nosím, když vsak se mnou mluví a já jim sděluji, že jsem Američan, tu žasnou v údivení nad tím, že tak správně česky mluví a hned chtějí vědět, co zde děláme a jak je všechno v Americe, atd. atd. — Zde bydlím na Příkopeně v hotelu u "Černého koně", nedaleko od Václavského náměstí a na druhé straně téže ulice blíž k Vltavě hrde pue se do výše Národní divadlo. — Před 22 měsíci, když jsem odjížděl z domova, za jisté nepomysleli jste, že se kdy dostanu do Čech a podívám do Matičky Prahy. Zde sice není nadbytek jídla, vsak co mám předložit, jest dobré, chutně připravené a i na hoteli často mívám knedlíky se zelím a tu se vždy cítím jako doma, kde taková strava mi vždy znamenitě chutnala. Zde musejí všechna divadla a jiné veječné místnosti zavírat v 10 hodin večer. Nafzení toto vsak v platnost v minulém týdnu. Večera večer jsem byl v "Lacerně" na kabaretu a tam to bylo věru všecko krásné — zpěvy, solové výstupy, tance atd. — Viděti jsem zde též chodití lidé ustrojené ve starodávných krojích, jež se vsaku pěkně vyjímají. Dnes také jsem zde viděti tři Slovenky, z nichž každá měla na zádech ruce, jehož obsah by snad naplnil veliký vůz. Úřadovnu máme zde jako ve Viedeň — ve starém konsulátě, jenž stojí v Mikulášské ulici, při rohu, kde se do výše velehá pne památník Mistra Jana Husa. Budovy jsou zde ovšem staré a ulice značně úzké, takto ale obchodní ruch jest vsude čif. — Škoda, že moje návštěva Prahy byla jenom na krátko, přes to ale mně stála za to — vždyť jsem spatřil tu stovčezatou historický proslulou Prahu. Jsem zase zpět ve Viedeň. Kojím se vsak nadějí, že se dostanu opět do Prahy, neboť tamní náš dštvojník rád by mne získal za svého sekretáře a záleží nyní na jeho přání odpoví. — V Praze na tom kabaretu jeden z fečníků přednášel o poměrech, jaké budou v Praze zavládat za deset roků a tu jsem pozoroval, že hnedle každý z posluchačů si za plakal. — V pátek vsak jsem se měl nejlépe; šel jsem totiž na pravý český bál do Obecního domu, kde jsem měl příležitost spatřiti tančit "Besedu" a sice jak ve skutečnosti má být tančena. Též jiné tance a tu jsem si také několikrát zatančil, hráli ale ještě trochu rychle pro mne. Zde jsem se seznámil s paní a slečnou To máskovou — manželkou a deeron předsedou "National Assembly", se slečnou jsem si též zatančil. Pozvaly mne, abych je v jejich ubydlí, navštívil a mimo to mně nabídl své lože v Národním divadle. Ze jsem ale musel tak záhy odjet zpět do Viedeň, nemohl jsem tedy jejich pozvání použít. Do Prahy a zpět jel jsem s pp. Tusarem, českým vyslanecem ve Viedeň, Burgrem, ministrem železnice; Hodacem, ministrem průmyslu; Vanlíčkem, ministrem financí a s mnoha jinými hodnostáři z Prahy. Naši dštvojnici byli u presidenta Masaryka a u všech vsaoce posla vsaňech mužů. Byl jsem též na Radčanech a podíval jsem se

do katedrály sv. Víta. Drahá matka, poněkud jsem se letos opančil, nemohu přijmoute zde mne nejradějiší blahopřání ku výročí svých narozenin a tatínke též ku svým narozeninám, jež ale v tomto roce nebude oslavovat, ježto on se narodil 29. února a tak jeho narozeniny připadají jednou za čtyři roky. Pro tentokrát dopis končím a všem přátelům vyřídíte můj srdečný pozdrav! Váš LÁDA.

MUNDEN, KANS., 17. března 1919. — Chtěl jsem redakci "Demního Pokroku". Můj přítel pan Rev. Josef Dobias obdržel z Prahy oznámení úmrtí; tu jsem si vzpomněl na "Demní Pokrok", jehož jsem odbíral, jestli byste byli tak laskavi a otiškli oznámení, které zní následovně:

S velikou radostí oznamuju jsme všem občanům České Republiky, že zalíbilo se spravedlnosti světa k žaluvě všech našich přítelůků povolati k sobě vsakoryní národy nenáviděnou říši: Rakousko-Uhersko. Vydechla naposledy svou nálechetnou duši prohlášením naší republiky dne 28. října 1918 po 300-letém trápení našeho českého lidu. Pohřeb se konal slavnostním způsobem v týž den, při čemž odstraněny vsakere značky a orly, které vzpomínat budou své začle slávy. —Plesající pozůstali. V Praze, 28. října 1918. Soustrastné projevy se s dky odmítají! Přifšle pokusím se též nějakou zprávu ze zdejšlá okoli k otištění zaslat. — S pozdravem. Frank J. Kadavý.

Manželka bankéřova usmrcena bombou

Oakland, Cal., 20. března. — Pl. George Greenwoodová, manželka místopředsedy Savings Union Bank and Trust Co., v San Francisku, byla usmrcena na místě výbuchem bomby v rodinném domovně u jezera Merritt v residenční části města. Policie doposud nepodařilo se zjistiti, byla-li bomba na paní Greenwoodovou vržena nebo sebrala-li ji, když se procházela. Greenwood byl upoután na lůžko nemocí v té době. Nikdo jiný nebyl v domě, vyjmaje služebnictva. Dle sdělení policie byl v lednu roku 1918 poslán Greenwoodovi dopis, v kterém se mu hrozilo zrušením obydli dynamitem, nesložil na určité místo \$5,000. Dopis podepsán byl písmenami "C. C. of C." Poukazuje se k tomu, že stejných písmen použito bylo k podpisu vyhrožovacích dopisů, jež poslány byly guvernérovi William D. Stephensonovi před tím, než jeho residence v Sacramento byla dynamitována. Paní Greenwoodová byla odhrožena na vzdušenost desíti stop výbuchem bomby. Cihlová stěna kolem zahrady byla poškozena od výbuchu a z toho se soudí, že bomba vybuchla nadabroko hrady. Mrtvola ubohé paní byla děsně zohavena. Policie případ pilně vyšetřuje, ale doposud nepodařilo se jí zjistiti něho, dle čeho dalo by se pátratí dále. Nikdo nebyl svědkem události. Guvernér Stephens vpsal ihned cenu v ob. Chicago, Ill. — Advertisement

Rýn pod správou komise spojenců

Paříž, 20. března. — Budoucí navigace Rýna bude pod kontrolou spojenecké komise, dle rozhodnutí výboru mírové konference pro zmezinárodně přístavní, lozezie a vodních cest. Tato komise nahradí německo-holandskou komisí, jež fungovala před válkou. Edwin S. Montagu, anglický sekretář v Indii, jmenován byl předsedou finančního výboru mírové konference.

Mnoho dolarů vydáno marně.

"Jest zde jeden Francouz," píše p. Erik J. Erikson, z North Wakefield, Que., "jménem Delphin Vonville. Právě, že uzeval Dr. Petra Hoboka před dvaletí dvěma roky, když vydelel ve státu Pennsylvaniam; vydal hodně peněz na účety lékařů, aniž by mu to co pomohlo, vsak jeden tucet láhvi Hoboka ho uzdravilo. Projevil žastnou pfání, když znal adresu Dr. Petra Fahrneye a byl rád, když shledal, že já měl Hoboka." Dr. Petra Hoboka, lék zde uvedený, jest starý, žasem vykouzený bylinný lék, jenž získal si jméno po celém světě následkem své léčivé síly. Neúi k dostání v lékárnách, vsak jest dodáván lidem přímo z laboratorie místními jednáteli. Plně podvolnosti vám milerádi pošlou Dr. Petra Fahrneye & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill. — Advertisement

du katedrály sv. Víta. Drahá matka, poněkud jsem se letos opančil, nemohu přijmoute zde mne nejradějiší blahopřání ku výročí svých narozenin a tatínke též ku svým narozeninám, jež ale v tomto roce nebude oslavovat, ježto on se narodil 29. února a tak jeho narozeniny připadají jednou za čtyři roky. Pro tentokrát dopis končím a všem přátelům vyřídíte můj srdečný pozdrav! Váš LÁDA.

MUNDEN, KANS., 17. března 1919. — Chtěl jsem redakci "Demního Pokroku". Můj přítel pan Rev. Josef Dobias obdržel z Prahy oznámení úmrtí; tu jsem si vzpomněl na "Demní Pokrok", jehož jsem odbíral, jestli byste byli tak laskavi a otiškli oznámení, které zní následovně:

S velikou radostí oznamuju jsme všem občanům České Republiky, že zalíbilo se spravedlnosti světa k žaluvě všech našich přítelůků povolati k sobě vsakoryní národy nenáviděnou říši: Rakousko-Uhersko. Vydechla naposledy svou nálechetnou duši prohlášením naší republiky dne 28. října 1918 po 300-letém trápení našeho českého lidu. Pohřeb se konal slavnostním způsobem v týž den, při čemž odstraněny vsakere značky a orly, které vzpomínat budou své začle slávy. —Plesající pozůstali. V Praze, 28. října 1918. Soustrastné projevy se s dky odmítají! Přifšle pokusím se též nějakou zprávu ze zdejšlá okoli k otištění zaslat. — S pozdravem. Frank J. Kadavý.

Manželka bankéřova usmrcena bombou

Oakland, Cal., 20. března. — Pl. George Greenwoodová, manželka místopředsedy Savings Union Bank and Trust Co., v San Francisku, byla usmrcena na místě výbuchem bomby v rodinném domovně u jezera Merritt v residenční části města. Policie doposud nepodařilo se zjistiti, byla-li bomba na paní Greenwoodovou vržena nebo sebrala-li ji, když se procházela. Greenwood byl upoután na lůžko nemocí v té době. Nikdo jiný nebyl v domě, vyjmaje služebnictva. Dle sdělení policie byl v lednu roku 1918 poslán Greenwoodovi dopis, v kterém se mu hrozilo zrušením obydli dynamitem, nesložil na určité místo \$5,000. Dopis podepsán byl písmenami "C. C. of C." Poukazuje se k tomu, že stejných písmen použito bylo k podpisu vyhrožovacích dopisů, jež poslány byly guvernérovi William D. Stephensonovi před tím, než jeho residence v Sacramento byla dynamitována. Paní Greenwoodová byla odhrožena na vzdušenost desíti stop výbuchem bomby. Cihlová stěna kolem zahrady byla poškozena od výbuchu a z toho se soudí, že bomba vybuchla nadabroko hrady. Mrtvola ubohé paní byla děsně zohavena. Policie případ pilně vyšetřuje, ale doposud nepodařilo se jí zjistiti něho, dle čeho dalo by se pátratí dále. Nikdo nebyl svědkem události. Guvernér Stephens vpsal ihned cenu v ob. Chicago, Ill. — Advertisement

Rýn pod správou komise spojenců

Paříž, 20. března. — Budoucí navigace Rýna bude pod kontrolou spojenecké komise, dle rozhodnutí výboru mírové konference pro zmezinárodně přístavní, lozezie a vodních cest. Tato komise nahradí německo-holandskou komisí, jež fungovala před válkou. Edwin S. Montagu, anglický sekretář v Indii, jmenován byl předsedou finančního výboru mírové konference.

Mnoho dolarů vydáno marně.

"Jest zde jeden Francouz," píše p. Erik J. Erikson, z North Wakefield, Que., "jménem Delphin Vonville. Právě, že uzeval Dr. Petra Hoboka před dvaletí dvěma roky, když vydelel ve státu Pennsylvaniam; vydal hodně peněz na účety lékařů, aniž by mu to co pomohlo, vsak jeden tucet láhvi Hoboka ho uzdravilo. Projevil žastnou pfání, když znal adresu Dr. Petra Fahrneye a byl rád, když shledal, že já měl Hoboka." Dr. Petra Hoboka, lék zde uvedený, jest starý, žasem vykouzený bylinný lék, jenž získal si jméno po celém světě následkem své léčivé síly. Neúi k dostání v lékárnách, vsak jest dodáván lidem přímo z laboratorie místními jednáteli. Plně podvolnosti vám milerádi pošlou Dr. Petra Fahrneye & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill. — Advertisement

Chrapčíte? Severiv Balsam pro plice (Severa's Balsam for Lungs) ...

nosu \$1,000 za zatčení a uvědomění osoby aneb osob, zodpovědných za výbuch bomby.

Sekretář Baker o obětech války

San Francisco, Cal., 20. března. — Náklad na válku v penězích byl \$197,000,000,000, čili o \$11,000,000,000 více nežli celková hodnota majetku v celé Severní Americe, dle prohlášení sekretáře války Bakerova i řeči, pronesené po přjezdu do tohoto města ve společnosti generála P. C. Marche, náčelníka štábu, k prohlídce vojenských stanic. "Počet mrtvých následkem ran utrožených v bitvě byl 7,300,000 a celkový počet smrtí ve všech armádách dosahuje číslce 9,000,000," pravil Baker. V další řeči své prohlásil, že svaz národů jest nutnosti v zájmu budoucího míru světa.

Manželka bankéřova usmrcena bombou

Oakland, Cal., 20. března. — Pl. George Greenwoodová, manželka místopředsedy Savings Union Bank and Trust Co., v San Francisku, byla usmrcena na místě výbuchem bomby v rodinném domovně u jezera Merritt v residenční části města. Policie doposud nepodařilo se zjistiti, byla-li bomba na paní Greenwoodovou vržena nebo sebrala-li ji, když se procházela. Greenwood byl upoután na lůžko nemocí v té době. Nikdo jiný nebyl v domě, vyjmaje služebnictva. Dle sdělení policie byl v lednu roku 1918 poslán Greenwoodovi dopis, v kterém se mu hrozilo zrušením obydli dynamitem, nesložil na určité místo \$5,000. Dopis podepsán byl písmenami "C. C. of C." Poukazuje se k tomu, že stejných písmen použito bylo k podpisu vyhrožovacích dopisů, jež poslány byly guvernérovi William D. Stephensonovi před tím, než jeho residence v Sacramento byla dynamitována. Paní Greenwoodová byla odhrožena na vzdušenost desíti stop výbuchem bomby. Cihlová stěna kolem zahrady byla poškozena od výbuchu a z toho se soudí, že bomba vybuchla nadabroko hrady. Mrtvola ubohé paní byla děsně zohavena. Policie případ pilně vyšetřuje, ale doposud nepodařilo se jí zjistiti něho, dle čeho dalo by se pátratí dále. Nikdo nebyl svědkem události. Guvernér Stephens vpsal ihned cenu v ob. Chicago, Ill. — Advertisement

Rýn pod správou komise spojenců

Paříž, 20. března. — Budoucí navigace Rýna bude pod kontrolou spojenecké komise, dle rozhodnutí výboru mírové konference pro zmezinárodně přístavní, lozezie a vodních cest. Tato komise nahradí německo-holandskou komisí, jež fungovala před válkou. Edwin S. Montagu, anglický sekretář v Indii, jmenován byl předsedou finančního výboru mírové konference.

Mnoho dolarů vydáno marně.

"Jest zde jeden Francouz," píše p. Erik J. Erikson, z North Wakefield, Que., "jménem Delphin Vonville. Právě, že uzeval Dr. Petra Hoboka před dvaletí dvěma roky, když vydelel ve státu Pennsylvaniam; vydal hodně peněz na účety lékařů, aniž by mu to co pomohlo, vsak jeden tucet láhvi Hoboka ho uzdravilo. Projevil žastnou pfání, když znal adresu Dr. Petra Fahrneye a byl rád, když shledal, že já měl Hoboka." Dr. Petra Hoboka, lék zde uvedený, jest starý, žasem vykouzený bylinný lék, jenž získal si jméno po celém světě následkem své léčivé síly. Neúi k dostání v lékárnách, vsak jest dodáván lidem přímo z laboratorie místními jednáteli. Plně podvolnosti vám milerádi pošlou Dr. Petra Fahrneye & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill. — Advertisement

Ušetřte 50% Nejprřednější standardní výrobky Ráfů a Duší při úspore 33 až 50 procent

MÁME vsázecky v zásobě znamenité výrobky známých ráfů, zahrnující proslulé draby, jako PINK, PORTAGE, FIRESTONE, NORWALK, GOODRICH, MASON, MARATHON, DEFANCE, atd.

Tyto ráfy jsou tříděny jako nadbytočná zásoba a seconds—vsak pro vsakere praktické účely jsou tak dobré, jako ty nejlepší. Název "Seconds" mně, že okleřel z těchto ráfů mají vsakni gummy vs vzorky, které jsou vypuštěny ze zásoby—žádný nemá skutečného kazu.

Kupte ráfy nyní

ULOŽENÍ VŠICH PENEZ BUDE DOBEÝM. Jsme jedinými jednáteli v této krajíně pro ZARUČENÉ NA PLNÉ MÍLOVNĚ

Keystone a National Speedway Ráfy

Poslete si dnes pro seznam se sníženými cenami! MIDWEST TIRE CORPORATION

SOUTH AVENUE & FARNHAM ST. OMAHA, NEBRASKA